

“Το νομοσχέδιο ήταν επισφράγιση της ταφόπλακας” - Καρπενησίου Γεώργιος: Θλίψη για τη δήλωση του Πρωθυπουργού και το γλέντι της ΠτΔ

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καρπενησίου](#)

Την λύπη του για το σκηνικό, όπως το χαρακτηρίζει, το οποίο έστησε η κυβέρνηση πριν και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για τον γάμο ομοφυλοφίλων, εξέφρασε ο [Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος](#).

Ο Σεβασμιώτατος, μέσα από το κείμενό του με τίτλο **“Γάμος ομοφυλοφίλων: Μια προσέγγιση στο θέμα”**, προστίθεται στους Ιεράρχες που μιλούν ανοιχτά για το ζήτημα δηλώνοντας την ενόχλησή τους για τα όσα ακούστηκαν από το βήμα της Βουλής, ειδικά με τη φράση του Πρωθυπουργού **“ή παπάς παπάς ή ζευγάς ζευγάς”**.

“Πρώτη φορά είδαμε πανηγυρισμούς μέσα στη βουλή, λέτε και ανακοινώθηκε η απομάκρυνση του τουρκικού στρατού από τα κατεχόμενα στην Κύπρο. Και το πιο θλιβερό, πρώτη φορά είδαμε τον ανώτατο άρχοντα του κράτους, την Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, να συμμετέχει σε εόρτιο γλέντι μετά την ψήφιση νομοσχεδίου”,

αναφέρει.

“Επισφράγιση της ταφόπλακας για την Ευρυτανία”

Ως Ποιμένας μιας επαρχίας που μαστίζεται από το δημογραφικό πρόβλημα καθώς πολλά χωριά είτε είναι ακατοίκητα είτε σε αυτά ζουν ελάχιστοι άνθρωποι, χαρακτηρίζει το νομοσχέδιο ως σφράγιση της ταφόπλακας για την Ευρυτανία. “Ως ποιμένας της τοπικής μας Εκκλησίας, για την οποία αγωνιώ και αγωνίζομαι και, παρά τα λάθη και τις αδυναμίες μου, θα πω πως το νομοσχέδιο αυτό ήταν για την Ευρυτανία όχι μόνο η ταφόπλακα, αλλά η σφράγιση της ταφόπλακάς της. Η έμφαση που δόθηκε, οι πανηγυρισμοί και τα όσα παρουσίασαν τα ΜΜΕ βεβαιώνουν πως δεν πρόκειται για νομοσχέδιο που αποσκοπούσε στη ρύθμιση των προβλημάτων λίγων συνανθρώπων μας και, δυστυχώς, φοβάμαι πως θα ακολουθήσουν κι άλλα. Πέραν κάθε άλλης συνέπειας, το βέβαιο είναι πως οδηγεί τον Ελληνικό λαό, και δη την γερασμένη Ευρυτανία μας, σε μεγαλύτερη υπογεννητικότητα. Είτε τα ζευγάρια, οι γονείς Α και Β, είναι άνδρες είτε γυναίκες, το σίγουρο είναι πως δε θα μπορούν να τεκνοποιήσουν, να φέρουν παιδιά στη ζωή!”

“Ζούμε σε εποχές ισοπέδωσης των πάντων”

Ο Μητροπολίτης Καρπενησίου αναφέρθηκε και στα δικαιώματα τα οποία προτάθηκαν κατά την παρουσίαση και ψήφιση του νομοσχεδίου. “Μας μίλησαν οι άρχοντές μας και τα ΜΜΕ για τα δικαιώματα και καλά έκαναν. Δικαιώματα όμως έχουν κι άλλες κοινωνικές ομάδες, τις οποίες αγνοούν προκλητικά. Πόσοι εργαζόμενοι ή χαμηλοσυνταξιούχοι ζουν σε καθεστώς πείνας; Τι γίνεται με τους αγρότες;” αναρωτήθηκε.

“Γιατί λοιπόν σ’ αυτό τον τόπο κάποιοι έχουν μόνιμα δικαιώματα και κάποιοι άλλοι μόνον υποχρεώσεις! Τα παιδιά μας εδώ και δεκαετίες γαλουχούνται στα σχολεία μας με το ότι έχουν μόνο δικαιώματα. Υποχρεώσεις όχι! Αποτέλεσμα οι συγκρούσεις των πολλών δικαιωμάτων, άρα η ενδοσχολική βία. Ποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι τα παιδιά μας σήμερα παιδαγωγούμενα μαθαίνουν να σέβονται, να αγαπούν το συνάνθρωπο και την πατρίδα τους! Να θυμίσω εδώ ένα σύνθημα ανθρώπων σύγχρονων πεποιθήσεων: «στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς, η Ελλάδα να πεθάνει, να ζήσουμε εμείς». Δυστυχώς ζούμε σε εποχές ισοπέδωσης των πάντων”, προσθέτει.

Ο Σεβασμιώτατος καταλήγει γράφοντας: “για όσους θα περίμεναν να διαβάσουν κάτι πιο θεολογικό, θα πω το εξής: Τα αυτονόητα και η Αλήθεια, όσο κι αν πολεμηθούν ή διαστραφούν, δεν θα καταρρεύσουν. Όποιος πιστεύει και το εννοεί, ας διαβάσει όχι αυτά που λέω εγώ, μα τον Απόστολο Παύλο στην προς Ρωμαίους επιστολή του (κεφάλαιο Α΄, στίχοι 22-23) κι ας προσεύχεται και γι’ αυτούς που μας κυβερνούν, γι’ αυτούς που μας κατηγορούν, μα και για κάθε δοκιμαζόμενο

αδελφό μας”.

Το κείμενο με τις σκέψεις του Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Γεωργίου

Την εβδομάδα που πέρασε η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε το σχετικό με το γάμο των ομοφυλοφύλων νομοσχέδιο. Αρχικά δεν είχα την πρόθεση να οργανώσω κάποια δράση, γιατί με κάλυπτε απόλυτα η απόφαση της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, που λάβαμε κατά τη συνεδρίαση της 23 Ιανουαρίου 2024. Με ενόχλησαν όμως πολλά και κυρίως οι σχετικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού περί Εκκλησίας, όπως το ότι «ή παπάς παπάς ή ζευγάς ζευγάς». Θυμάμαι έντονα τις δηλώσεις του στο διάστημα του κορωνοϊού και την προσπάθεια να μας πείσει ως Εκκλησία να συμπορευθούμε στη διαχείριση του προβλήματος. Γράφοντας δε αυτές τις σκέψεις στο γραφείο μου, φέρνω ως εικόνα απέναντί μου υπουργό που με επισκέφτηκε εκείνη την περίοδο με ντόπιους παράγοντες, προσπαθώντας να με πείσει για την ανάγκη της συνεργασίας πολιτείας και Εκκλησίας και διερωτώμαι: Τι πιστεύουν οι άρχοντές μας; Πότε το εννοούν αυτά που λένε και πότε όχι; Το ίδιο αισθάνθηκα και με τη βουλευτή του νομού μας, η οποία στο γραφείο μου προ ημερών έλεγε πως προσανατολίζεται προς την αποχή και τελικά ψήφισε ΝΑΙ και επιπλέον πανηγύριζε μέσα στη Βουλή. Αυτό τελικά με ωθεί στο να γράψω τα όσα ακολουθούν, χωρίς σε αυτό το κείμενο να υπάρχει κάποια θεολογική προσέγγιση του θέματος.

Αδιαμφισβήτητο το γεγονός των συνεχώς αυξανόμενων προβλημάτων της κοινωνίας μέσα στα οποία ζούμε. Ασθένειες, δυσβάστακτες ακρίβειες των καταναλωτικών αγαθών, αγωνίες για εθνικά θέματα, διαμαρτυρίες – εξεγέρσεις μεγάλων κοινωνικών ομάδων – κλάδων δημιουργούν την εικόνα μιας έκρυθμης κοινωνίας, μιας κοινωνίας η οποία αισθάνεται προδομένη, εγκαταλειμμένη, χωρίς στήριγμα ή ελπίδα για το μέλλον της. Μέσα σε όλα αυτά ήρθε προ ημερών και η ψήφιση στη βουλή του σχετικού νομοσχεδίου.

Δεν μπορώ να μην εκφράσω τη βαθύτατη λύπη μου για το σκηνικό που έστησε η κυβέρνηση πριν, κατά και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου. Αν ίσχυε το επιχείρημα πως πρόκειται για νομοσχέδιο το οποίο θα κάλυπτε προβλήματα λίγων εκατοντάδων συνανθρώπων μας, πιστεύω πως εύκολα θα μπορούσε να ρυθμιστεί με μια τροπολογία – προσθήκη στο υπάρχον σύμφωνο συμβίωσης. Αντ’ αυτού είδαμε μια πρωτοφανή τακτική. Πρώτη φορά στα χρονικά ο πρωθυπουργός προέτρεψε τους βουλευτές που διαφωνούσαν να απέχουν από την ψήφιση του νομοσχεδίου, όπως και πρώτη φορά είδαμε τους βουλευτές να περνούν από ενημέρωση (κατηχητικό το είπα εγώ ως κληρικός, μασάζ το είπαν κάποιοι άλλοι) με σκοπό να πειστούν να ψηφίσουν ΝΑΙ ή να απέχουν. Πρώτη φορά είδαμε πανηγυρισμούς μέσα στη βουλή, λέτε και ανακοινώθηκε η απομάκρυνση του τουρκικού στρατού από τα κατεχόμενα στην Κύπρο. Και το πιο θλιβερό, πρώτη

φορά είδαμε τον ανώτατο άρχοντα του κράτους, την Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, να συμμετέχει σε εόρτιο γλέντι μετά την ψήφιση νομοσχεδίου.

Ως ποιμένας της τοπικής μας Εκκλησίας, για την οποία αγωνιώς και αγωνίζομαι και, παρά τα λάθη και τις αδυναμίες μου, θα πω πως το νομοσχέδιο αυτό ήταν για την Ευρυτανία όχι μόνο η ταφόπλακα, αλλά η σφράγιση της ταφόπλακάς της. Η έμφαση που δόθηκε, οι πανηγυρισμοί και τα όσα παρουσίασαν τα ΜΜΕ βεβαιώνουν πως δεν πρόκειται για νομοσχέδιο που αποσκοπούσε στη ρύθμιση των προβλημάτων λίγων συνανθρώπων μας και, δυστυχώς, φοβάμαι πως θα ακολουθήσουν κι άλλα. Πέραν κάθε άλλης συνέπειας, το βέβαιο είναι πως οδηγεί τον Ελληνικό λαό, και δη την γερασμένη Ευρυτανία μας, σε μεγαλύτερη υπογεννητικότητα. Είτε τα ζευγάρια, οι γονείς Α και Β, είναι άνδρες είτε γυναίκες, το σίγουρο είναι πως δε θα μπορούν να τεκνοποιήσουν, να φέρουν παιδιά στη ζωή! Το εάν υιοθετήσουν, δε σημαίνει πως έφεραν παιδί στη ζωή. Αντί άλλων σχολίων, θυμίζω την απάντηση μιας νεαρής κοπέλας σε σχετική ερώτηση: «η προγιαγιά μου είχε 12 παιδιά, η γιαγιά μου 6 και η μαμά μου 2, εγώ έχω ένα σκυλάκι». Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να μην εκφράσω τον πόνο και τη θλίψη μου και να ρωτήσω τη βουλευτή του Νομού και τους άλλους δύο βουλευτές (και όχι μόνο) που προέρχονται από την Ευρυτανία: Γιατί το κάνατε αυτό; Τι πρότυπα δίνετε στα Ευρυτανόπουλα, τι τα μαθαίνετε στα σχολεία; Γιατί;;; Άδειασε ο τόπος μας, ρημάζουν τα χωριά μας. Ευρυτανία δεν είναι μόνο ο Αύγουστος, είναι και άλλοι 11 μήνες το χρόνο. Διανύω διαδρομές μιας και δύο ωρών και δεν συναντώ άλλο αυτοκίνητο στο δρόμο. Γιατί;;; Ας μου επιτραπεί εδώ να εξάρω και να επαινέσω την ανακοίνωση του Δήμου Αγράφων πως θα στηρίζει οικονομικά κάθε μάνα, η οποία θα φέρνει στη ζωή, σε χωριό των Αγράφων, ένα νέο Ευρυτανόπουλο!

Μας μίλησαν οι άρχοντές μας και τα ΜΜΕ για τα δικαιώματα και καλά έκαναν. Δικαιώματα όμως έχουν κι άλλες κοινωνικές ομάδες, τις οποίες αγνοούν προκλητικά. Πόσοι εργαζόμενοι ή χαμηλοσυνταξιούχοι ζουν σε καθεστώς πείνας; Τι γίνεται με τους αγρότες; Αναφέρω ένα παράδειγμα: Το κιλό το σιτάρι πωλείται από τον αγρότη περίπου 20 λεπτά. Πόσο κοστίζει ένα κιλό ψωμί, αν το αγοράσεις από το φούρνο; Προσέξτε κάτι: από τα 20 λεπτά το πολύ 5 λεπτά είναι το κέρδος του, τα υπόλοιπα ανάγονται στα έξοδα της παραγωγής του. Για σκεφτείτε τώρα πόσα κιλά σιτάρι πρέπει να πουλήσει ένας αγρότης εάν θέλει να αγοράσει ένα κιλό ψωμί! Το ίδιο δυστυχώς γίνεται με όλα τα αγροτικά προϊόντα.

Γιατί λοιπόν σ' αυτό τον τόπο κάποιοι έχουν μόνιμα δικαιώματα και κάποιοι άλλοι μόνον υποχρεώσεις! Τα παιδιά μας εδώ και δεκαετίες γαλουχούνται στα σχολεία μας με το ότι έχουν μόνο δικαιώματα. Υποχρεώσεις όχι! Αποτέλεσμα οι συγκρούσεις των πολλών δικαιωμάτων, άρα η ενδοσχολική βία. Ποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι τα παιδιά μας σήμερα παιδαγωγούμενα μαθαίνουν να σέβονται, να αγαπούν το συνάνθρωπο και την πατρίδα τους! Να θυμίσω εδώ ένα σύνθημα

ανθρώπων σύγχρονων πεποιθήσεων: «στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς, η Ελλάδα να πεθάνει, να ζήσουμε εμείς». Δυστυχώς ζούμε σε εποχές ισοπέδωσης των πάντων. Δεν υπάρχουν σύνορα (το ακούσαμε), δεν υπάρχουν φύλα (το ακούσαμε), δεν υπάρχουν θρησκείες, φυλές, γλώσσες. Δυστυχώς κύριοι, μας οδηγείτε σε μια παγκοσμιοπολίτοποίηση. Μας θέλετε ως ένα μωσαϊκό, που το μόνο που θα ξεχωρίζει θα είναι οι διαφόρων χρωμάτων πέτρες του, λείο, γυαλισμένο, πάνω στο οποίο θα μπορείτε να πατάτε και να κινείστε ακίνδυνα. Μια ερώτηση: αν μια ομάδα ανθρώπων με άλλες εκ γενετής ιδιαιτερότητες για τις οποίες δεν φταίει, όπως επί παραδείγματι οι κλεπτομανείς, συγκεντρωθεί και συγκροτήσει φορείς (π.χ. συλλόγους) διεκδικώντας τα δικαιώματά τους, τι θα πράξουμε; Θα πούμε πως έχουν δίκαιο; Θα μπορούν ελεύθερα να ικανοποιούν την αδυναμία τους; Αν είναι πυρομανείς ή έχουν οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα, το οποίο δεν επέλεξαν μα γεννήθηκαν έτσι, θα δικαιωθούν και θα το ικανοποιούν ελεύθερα;

Κλείνοντας, και για όσους θα περίμεναν να διαβάσουν κάτι πιο θεολογικό, θα πω το εξής: Τα αυτονόητα και η Αλήθεια, όσο κι αν πολεμηθούν ή διαστραφούν, δεν θα καταρρεύσουν. Όποιος πιστεύει και το εννοεί, ας διαβάσει όχι αυτά που λέω εγώ, μα τον Απόστολο Παύλο στην προς Ρωμαίους επιστολή του (κεφάλαιο Α΄, στίχοι 22-23) κι ας προσεύχεται και γι' αυτούς που μας κυβερνούν, γι' αυτούς που μας κατηγορούν, μα και για κάθε δοκιμαζόμενο αδελφό μας.

Ο Μητροπολίτης

† Ο Καρπενησίου Γεώργιος

Διαβάστε επίσης:

[Καρπενησίου Γεώργιος στο Pemptousia FM: “Η κυβέρνηση έρχεται να βάλει την σφραγίδα της σε κάτι παράνομο και να το νομιμοποιήσει”](#)

[Ο Μητροπολίτης Καρπενησίου Γεώργιος στις “Ορθόδοξες Διαδρομές” στο Pemptousia FM](#)